

By: Wuorineuvos Öster

ADVENTURE
SPECIALEL CAPITAN-
TROLLI

photo: MARIE KEECH

EL CAPITAN-TROLL-
VEGGENLaskuvarjourheilun
murheenkryynit.

Viimeisin uutinen Walloista kertoo seuraavaa: 18 hyppääjää erotettu US-PA:sta rikottuaan erilaisia määräyksiä Yosemitein luonnonpuistossa Californiassa. Osa ryhmästä on erotettu liitosta vain yhdeksi vuodeksi, osa lopullisesti. Syyteluettelo hyppääjiä kohtaan oli moninainen. Isohko porukka oli yrittänyt päästä Capitanille ajamalla metsän läpi isolla kuorma-autolla (ettei tarvitse kävellä), toinen ryhmä oli hypännyt laittomasti yöllä sekä eräät olivat hypänneet relatiivisia. Tästä johtuen, ja vakuuttaakseen puistopalvelulle että se pystyy kontrolloimaan hyppääjien toimia, suoritettiin hyppääjien erottaminen liitosta. Siitä huolimatta Puistopalvelu päätti sulkea Capitanin hyppytoiminnalta toistaiseksi. Hyppääminen saattaa alkaa aikaisintaan myöhään keväällä 1981 jos silloinkaan. Vuorelta on ehtinyt hypätä tähän mennessä 380 hyppääjää, joista osa laillisesti, osa laittomasti.

Puistopalvelu painottaa voimakkaasti seuraavia syitä, jotka ovat johtaneet hyppytoiminnan kieltämiseen.

1. Turvallisuusmääräyksiä, jotka oli sovittu Puistopalvelun kanssa oli jatkuvasti rikottu törkeästi.
2. Hyppytoiminta oli vetänyt puoleensa paljon matkailijoita, jotka olivat aiheuttaneet aluskavallisuudelle vakavaa vahinkoa. Alastulopaikalla oli parhaimmillaan ollut satoja katselijoita.
3. Määräyksiä rikkomisista johtuen oli useita vakavia onnettomuuksia päässyt sattumaan.
4. Ja yksi tärkeimmistä syistä. El Capitan sijaitsee luonnonpuistossa, joka on tarkoitettu ihmisille rentoutumista ja luontoon tutustumista varten. "Te hyppääjät olette tehneet El Capitanista graniittisen sirkuksen" sanoo puistopalvelun johtaja Bill Wendt.

Jotta El Capitan saataisiin vielä avatuksi hyppytoiminnalle, täytyy hyppääjien asenteissa tapahtua valtava muutos. On kuitenkin vaikea kuvitella, että tällainen muutos saataisiin aikaan nyt kun kerran siihen ei ole pystytty aikaisemminkaan. Amerikkalaiset kun ovat tunnetusti maailman ainoa "vapaa" kansa ja kaikki joka haiskahtaa määräyksille on yksilönvapauden rajoittamista ja tuomittavaa. Yksi asia on ainakin varma. Hyppyt jatkuvat ja häkki kolisee.

GRANIITTINEN SIRKUS??? Mistäköhän Puistopalvelu on saanut moisen ajatuksen?

VEGGEN: Laskuvarjoilun "kompastuskivet"

photo: MAX DERETA

Mitä isot edellä sitä pienemmät perässä

8. 9. 1980 oli jälleen historiallinen päivä Trollveggenilla Norjassa. Tällöin onnistui 24-vuotias norjalaishyppääjä Johan Aglen suorittamaan tosi hiuksianostattavan laskuvarjohypyn tältä Euroopan korkeimmalta pystysuoralta seinämältä. Hyppy kirjattiin

muistiin todellisen painajaisena paikallisen ilmailuliiton kirjoihin esimerkkinä siitä, kuinka "yksi mies tuhoaa yhden hypyn aikana kaiken sen minkä muut ovat 10 vuoden aikana rakentaneet", kuten paikallisen liiton edustaja asian ilmaisi. Hyppy oli malliesimerkki siitä, kuinka lähdetään "soitellen sotaan" mistään piittaamatta ja mitään ajattelematta.

Ohessa lyhyt kuvaus tapahtumista.

Johan Aglen oli ystävänänsä kanssa saapunut Trollveggenille tarkoituksenaan suorittaa hyppy siltä. Jotta hypyssä olisi riittävästi jännitystä päättivät kaverukset suorittaa relatiivihypyn. Toinen jätti vielä varmuuden vuoksi kypärän pois, jotta voisi paremmin aistia ilmavirran hiuksissa. Päätettiin hypätä relatiivia ja lähtö suunniteltiin tapahtuvaksi käsi kädessä.

Kello läheni jo viittä illalla ja hämärä tuntui laskeutuvan. Kun kaikki tarpeelliset valmistelut oli suoritettu (eli: laitettiin varjot selkään) päätettiin suorittaa hyppy.

Lähtö tapahtui käsi kädessä ja välittömästi irtautumisen jälkeen alkoivat molemmat hyppääjät pudota täysin epästabiliisti tehden kuperkeikkoja sekä muita kuvioita. Ilmavirta tarttuikin hyvin hiuksiin saaden ne nousemaan pystyyn. Jännitys tiheni.

Miehet irroittivat otteensa, jonka jälkeen Johan Aglen stabiloiti ja aloitti liun. Liukumissuunta vain oli suoraan kohti vuorta, johon hän iskeytyi satuttamatta kuitenkaan itseään. Iskun voimasta hän ponnahti hieman irti vuoresta ja suoritti varjon aukaisun. Aikaa oli kulunut jo n. 12 sek. Päävarjo tuli hyvin ulos repusta, mutta jäi kuitenkin streameriksi eikä tullut ulos BODista.

Johan Aglen tiesi olevansa jo matalalla eikä aikaa varavarjon käyttöön olisi. Johan luuli loppunsa tul-

leen. Hän yritti vetää kantoviilekkeistä saadakseen varjon aukeamaan. Tämä tuntui auttavan ja samalla hetkellä kun kupu rävähti auki iskeytyi hän päin vuoren seinämää. Hän iskeytyi vuoreen kohdalla, jossa oli yksi pieni ulkonema: 50 x 100 cm. Johan tarrautui ulkonemaan epätoivoisesti ja onnistui pääsemään istumaan sille. Hän oli ollut avonaisen kuvun varassa vajaan sekunnin. Maasta ei hänen kupunsa aukeamista havaittu. Samoin hyppytoveri, jonka kupu aukesi 60 m korkeudessa ei havainnut toverinsa kuvun aukaisua. Johan Aglen katsottiin poistuneeksi elävien kirjoista. Oli tullut jo pimeä, joten ruumiin haku päätettiin suorittaa vasta aamulla. Johan oli n. 200 metrin korkeudessa pienellä kielekkeellä vahingoittumattomana ja ypöksin. Hän yritti huutaa, mutta totesi sen turhaksi. Kukaan ei kuulut. Yöstä tuli kylmä ja hän kääriytyi laskuvarjoon, joka ei paljon lämmittänyt.

Seuraavana aamuna lähti ryhmä pelastusmiehiä kipuamaan ylös rinnettä. Ylätytys oli melkoinen kun he huomasivat hyppääjän korkealla vuorensinämässä vilkuttamassa ja huutamassa heille.

Päätettiin aloittaa pelastusoperaatio. Tilattiin iso Sea King Helikopteri. Pelastusoperaatio oli äärimmäisen vaikea ja vaarallinen. Se kesti neljä tuntia, jonka aikana tehtiin useita yrityksiä. Helikopteri joutui lentämään roottorin lavat vuorensinää hipoen. Myös mahdolliset kivivyöryt aiheuttivat oman vaara-

Carl Boenish

tekijänsä. Lopulta Johan saatiin pelastettua helikopterista ammuttujen köysien avulla.

Pelastumisen jälkeen Johanin ympäröivät lukuisat lehtimiehet, radio sekä televisio, jotka olivat saaneet ensiluokkaista materiaalia itse pelastusoperaatiosta. Johan oli joutunut viettämään kielekkeellä kaikkiaan 16 tuntia.

Ohessa koottuna osa lehdistä olleista otsikoista. Hyppy sai poikkeuksellisen paljon palstatilaa lehdissä. Sokerina pohjalla oli Johanin lausunto, jossa hän tuomitsi jyrkästi vuorihyppäämisen sekä ilmoitti lopettavansa myös tavallisen hyppäämisen. Koko laskuvarjourheilu tuomittiin lehdistössä vaarallisena "hullujen huvina", joka tulisi estää kaikin keinoin.

Paikallinen ilmailuliitto kielsi norjalaisia hyppääjiä hyppäämästä toistaiseksi vuorelta. Kiertokirjeessä, joka lähetettiin eri maiden ilmailuliitoille tiedoksi, pyydetään hyppääjiä maltillisuuteen ja pidättäytymään toistaiseksi hyppäämisestä.

Hyppytoiminta Norjassa tapahtuu kokonaisuudessaan armeijan kentiltä. Paikallinen kenraali voi tarvittaessa kieltää tavallisen hyppäämisen kokonaan jos

huimat hyppysuoritukset vuorelta jatkuvat. Norjan ilmailuliitto suunnittelee parhaillaan tiukkoja turvallisuusmääräyksiä vuorihyppäämiselle. Määräykset on tarkoitus saada voimaan reilusti ennen ensi kesää.

Mainittakoon vielä lopuksi, että allekirjoittanut on saanut kyselyitä Trollveggenistä n. 80 kirjettä Englannista sekä useita kymmeniä muista maista. Ensi kesänä Trollveggeniltä hyppää arviolta 300-400 hyppääjää eri maista. Jouk-

koon mahtuu jos jonkinlaista ja -tasoista hyppääjää. Toivoa sopii, että ainakaan Suomesta lähtevät eivät paikalla törttöille vaan käyttävät tervettä järkeä hyppätessään. Tulee aina muistaa: ENSIN TURVALISUUS, SITTEN HUVI.

NØRGES LUFTSPORTSFORBUND
NLF

FORBUND FOR SELFLYGING, FALLSKJERMSPORT OG HANG-GLIDING

To :
Fédération Aéronautique Internationale
United States Parachute Association
British Parachute Association
Dansk Faldskjæms Union
Svenska Fallskjæmsförbundet
Finlands Flygforbund, fallskjæmsseksjonen
Luftfartsverket

KARL JOHANSEN 18. OSLO 1
POSTBOKS 2014
EGERTORGET, OSLO 1
TELEFON 41 52 24
BANKGIROKORT 3882 05 0137

OSLO 1, 5. December 1980
818/EN/ba

For information :
Fallskjæmsseksjonen's styre og komiteer
Generalmajor B.F.Hermansen, FKS
Generalinspektoren for Luftforsvaret
Lensmannen i Rauma
330 skv. Ørland og Sola
Sport Parachutist Magazine
Parachutist Magazine
Fallskjæmspringer
Svensk Fallskjæmsport
Skydiving Parachute News Magazine
Fritt Fall
Fly-Nytt
Arne Randers Heen
Jorma Øster

CLIFF JUMPING - TROLLVEGGEN NORWAY.

In August 1980 a group of Finnish jumpers ascended the Trollveggen massif in Western Norway and made a series of jumps from the 5.500 ft. (above valley floor) Trollveggen shelf.
Following this, a number of Norwegian jumpers have performed the same feat. These activities have been extensively reported in parachuting media throughout the world.

This Norwegian version of El Cap has created widespread interest and comment, and has been presented as being in line with the El Cap activity.

According to Norwegian federal regulation definitions, these jumps are not parachute jumps, since they have been performed from solid ground and not from aerodynes. Accordingly, they are outside the jurisdiction of existing parachute regulations in this country, and neither civil authorities nor our own organizations exercise power to control or regulate this activity.

Contrary to the conditions existing in the U.S., where it has proven possible to achieve public and legislative acceptance of cliff jumping, the public reaction in Norway has been negative to the extreme. Both in news media and among the authorities to that extent that our normal parachuting activity have been ridiculed. In short, the public reaction to cliff jumping has caused our organization great harm.

Particularly, an exceptionally poor performance by two jumpers displaying incompetence and harebrained conduct, resulted in one jumper being stranded on a shelf on the cliff face. He had to be rescued by an SAR helicopter, whose crew performed an outstanding feat of helicopter rescue in the face of extreme hazard from continuous stone avalanches.

This particular incident invoked a sharp reaction from the Commanding General, Royal Norwegian Air Force.

In our country we are entirely dependent on permissions to use the Norwegian Air Force bases as drop zones.

The above mentioned factors should illustrate the position in which our association finds itself as a result of the Trollveggen cliff activities.

Accordingly, our organization have issued a warning to all its members that they may face loss of membership if they engage in any form of cliff jumping in Norway. We emphasize strongly that this does not represent a condemnation of cliff jumping as such. It is a step to protect the broad interests of the Norwegian parachuting community from the adverse effects of damning publicity.

The Norwegian Sport Parachuting Association request that this situation be presented to the international parachute community and that the various national organizations do their utmost to convey to their respective memberships that the performing of cliff jumps in Norway may do irreparable damage to the basis of existence of the Norwegian jumpers.

We sincerely hope that our situation will be understood by the individual candidate cliff jumpers, and that they will abstain from engaging in this kind of activities in the name of consideration for their fellow parachutists.

If, in the future, these activities in the Norwegian mountains should become acceptable and legalized, we should be the first to inform you.

In the meantime, please help us survive.

Yours sincerely
NORWEGIAN AIR SPORTS ASSOCIATION